

РЕШЕНИЕ

№ 870

гр. София, 08.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в публично заседание на 23.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8534** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. И. Е. от [населено място] срещу решение № Ж 29/2012г от 06.08.2012г на КЗЛД. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт, като се твърди, че Б. АД неправомерно е използвал личните данни на жалбоподателката, както и че представения ѝ договор с дата 05.07.2011г не носи неин подпис. Прави искане за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно уведомена не се явява и не се представлява.

С нарочно разпореждане от 22.10.2012г АССГ е указал на жалбоподателката, че носи тежестта в хода на производството да докаже фактическите констатации, на които базира възраженията си в оспорването. Още с жалбата, Е. прави искане за допускане на графологическа експертиза на подписа ѝ под договор с Б. от 05.07.2011г. В открито съдебно заседание на 28.11.2012г АССГ е допуснал поисканата експертиза, като е определил депозит за в.л., който жалбоподателката не е внесла до датата на следващото съдебно заседание на 23.01.2013г, когато експертизата е заличена и е даден ход на делото по същество.

Ответникът по оспорването, КЗЛД, редовно уведомена за производството по делото, не изпраща представител в открито съдебно заседание. По делото са представени писмени бележки от процесуален представител на КЗЛД, в които жалбата се оспорва като неоснователна и недоказана. Твърди се, че наведените доводи от жалбоподателката за неавтентичност на подписа ѝ върху документ са от

компетентността на прокуратурата, като КЗЛД няма такива разследващи функции.

Заинтересованата страна, [фирма], редовно уведомена за производството по делото, не се представлява в съдебно заседание. По делото е постъпило възражение от Б. АД. Релевират се възражения идентични с тези на ответника в насока, че установяването на автентичността на подписа на жалбоподателката не е от компетентността на КЗЛД, а жалбоподателката не ангажира доказателства за установяване на твърденията си. Излагат се съображения за законосъобразност на оспорвания акт.

СПП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема същото за допустимо като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Предмет на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав е решение № Ж 29/2012г от 06.08.2012г на КЗЛД, което има характер на индивидуален административен акт и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред АССГ. Копие от оспорваното решение е приложено на л. 13 по делото. Видно от известие за доставяне на л. 8 по делото, решението е съобщено на Е. на 13.08.2012г, като същата е входирала жалбата си срещу него на 24.08.2012г в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 ал. 1 от АПК. Като адресат на решението Е. е активно процесуално легитимирана да го оспорва. Със същото се отхвърля нейна жалба срещу [фирма] като неоснователна, поради което и Е. има правен интерес от оспорването му.

Въз основа на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните съдът прави следните изводи от фактическа и правна страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба на Н. И. Е. [населено място] с рег. № Ж 29/11.04.2012 г., подадена от Н. И. Е. срещу "Б. телекомуникационна компания" АД([фирма]) – л. 62 по делото. В жалбата се излагат твърдения неправомерно и нецелесъобразно обработване на личните данни на Е. от Б. АД. Жалбоподателката твърди, че на 01.02.2012 г. е била уведомена, че е страна по договор сключен с [фирма], без нейно знание. Н. Е. заявява, че подписът, положен върху Анекс от 06.02.2012 г. е неин, но Договор от 05.07.2011 г. сключен с [фирма], не е подписан от нея. В оспорвания акт на ответника са изписани възраженията на Е. по подадената жалба, като в същата се излагат аргументи, че Е. не е подписвала договор от 05.07.2011 г., сключен между нея и [фирма], оспорва направеното потребление на телевизионни услуги и съответно начисленото парично задължение; счита, че личните й данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно. Н. Е. иска от Комисията да бъде прекратен Договор № А90005201001 от 02.07.2011 г., сключен с "Б.", за предоставяне на услугата V. TV, със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011 г., а така също и да бъде наложена санкция на служителите използвали личните й данни, за сключване на същия. Към жалбата са представени писмени доказателства, изброени в оспорвания акт.

По така постъпилата жалба КЗЛД е образувала производство, като е извършила преценка за допустимост на оспорването, конституирала е страните и е взела решение за насрочване на открито заседание за разглеждане на спора по същество, за което страните са били уведомени, след становище на юрист при комисията и извършени съгласувания – л. 47-50 по делото.

АССГ в настоящия съдебен състав приема за законосъобразни изводите на КЗЛД касаещи допустимостта на жалбата на Е.: Жалбата, подадена от Н. И. Е. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което в действителност следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Съдът приема извода на ответника, че наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е [фирма]. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е регистриран с идент. № 14414, със заявени шест броя регистри, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. Доколкото жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Е., изразяваща се в употребата им, с цел сключване на договор с "Б." АД, без нейното знание и съгласие, а по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "употреба" на лични данни е вид обработване на лични данни, жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В рамките на образуваното административно производство пред КЗЛД, последната с писмо изх. № П992/24.04.2012 г. – л. 60 по делото е изисквала изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от "Б. телекомуникационна компания" АД, получено на 27.04.2012г, видно от приложеното на л. 61 известие за доставяне. На 03.05.2012 г. е постъпило писмено становище от [фирма] – л. 52 по делото. Със същото, дружеството уведомява Комисията, че не разбира подписът под кой документ оспорва Е.. От страна на [фирма] се прави искане КЗЛД да извърши проверка за наличие на образувано досъдебно производство пред Районна прокуратура - [населено място] (ДРП), като ако има образувано такова, Комисията да спре административното производство по повод жалбата на г-жа Е. на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК. С писмо изх. № П985/24.04.2012 г. на Председателя на КЗЛД – л. 58 по делото, е изисквана информация от Районна прокуратура - [населено място] за наличието на образувано досъдебно производство, по повод жалбата на г-жа Е.. На 18.05.2012 г. Районна прокуратура - [населено място] уведомява Комисията, че пр.пр. № 642/2012 г. по описа на ДРП е прекратена с резолюция на прокурор от 04.04.2012 г. на основание чл.4. т. 1 от Инструкцията за провеждане на предварителни проверки (ИППП), поради липса на престъпление от общ характер – л. 51 по делото.

На 27.06.2012 г е проведено редовно заседание на КЗЛД, протоколът от което е приложен на л. 31 по делото. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж 29/11.04.2012 г., подадена от Н. И. Е. срещу [фирма] за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, изисква информация от РП - [населено място] за наличието на извършена графологична експертиза и конституира страните в административното производство.

С писмо изх. № П2878/03.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от Районна прокуратура - [населено място] – л. 45 по делото, за наличието на възложена графологична експертиза на подписа положен върху спорния договор.

С писмо изх. № П2878/03.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от Районна прокуратура - [населено място], за наличието на възложена графологична експертиза, на подписа положен върху спорния договор.

В отговор, Районна прокуратура - [населено място] с писмо вх. № П3186/13.07.2012 г. уведомява Комисията, че по преписка № 642/2012 г. по описа на РП-Д. не е било възлагано извършване на графологична експертиза на подписа положен върху спорния договор – л. 23 по делото.

На 11.07.2012г е проведено заседание на КЗЛД, за което са уведомени страните. на същото е предложен проект за решение, който е приет с 4 гласа за, против – няма и въздържали се – няма.

Видно от текста на приетото решение, със същото въз основа на събраните в хода на производството доказателства е приета неоснователност на жалбата.

Въз основа на доказателствата по преписката, КЗЛД е приела, че жалбоподателката е страна по следния договор, сключен с [фирма] - Договор за V. TV Услуги № А90005201001 от 02.07.2011 г., със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011 г., въз основа на което е прила, че наличието на договор между страните е едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е [фирма]. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В така подписаният договор е предвиден абзац, чиито текст информира, че при подписването му потребителят се съгласява, [фирма] да събира и обработва, както и да предоставя лични му данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по настоящия договор, например за целите на събиране на дължимите от потребителя суми към [фирма]. Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, [фирма] да ги предоставя на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. АССГ приема извода на ответника, че за ползването на телевизионни услуги, които предоставя [фирма], госпожа Е. е сключила договор, от което следва, че е налице условието визирано в чл.4. ал.1, т.3 от ЗЗЛД и обработването на свързаните с нея лични данни е допустимо от страна на администратора на лични данни. С подписване на договора Н. Е. е изразила и изричното си съгласие, данните ѝ да бъдат обработвани за целите на договора.

Съдът споделя извода на КЗЛД в насока недоказаност на твърдението на Е., че положеният подпис върху Договор № А90005201001 от 02.07.2011 г., сключен с [фирма], за предоставяне на услугата V. TV, със срок за инсталацията на услугата до 05.07.2011 г., не е автентичен. В действителност, КЗЛД е положила усилие в насока

събиране на доказателства за установяване на твърдението на жалбоподателката за неавтентичност на подписа й. Изискани са резултатите от нарочна проверка от РП Д., по жалба на Е. със същото съдържание относно подписа върху процесния договор. Видно от отговора на прокуратурата, производството по преписката е прекратено, като не е била възложена графологическа експертиза. Съдът приема становището на КЗЛД в насока липса на доказателства за липса на автентичност на подписа на Е. пред комисията, които да обосноват извод за липса на основание за обработка на лични данни на Е. от Б. АД. След като въпросът е бил отнесен към Прокуратурата, КЗЛД е взела при решаване на спора предвид становището на РП.

На следващо място, дори и да се приеме, че КЗЛД има правомощия да допуска експертизи при решаване на спорове, то в хода на съдебното производство пред АССГ при проверка законосъобразността на решението на КЗЛД съдът е допуснал експертиза, но жалбоподателката не е заплатила възложения й депозит за в.л., поради което съдът е заличил експертизата. В тежест на жалбоподателката е да докаже липса на автентичност на подписа й положен върху договора, представляващ основание за обработка на личните й данни. Тъй като такова доказване не е проведено в хода на производството /въпреки указаната от съда тежест на доказване/, съдът намира оспорването недоказано, а обжалваният акт постановен от компетентен орган във валидна писмена форма, при спазване на процедурата по постановяването му и при правилно приложение на материалния закон.

Това обаче по никакъв начин не пречатва правото на жалбоподателката да иска възобновяване на производството при наличие на нови доказателства в тази насока /присъда или влязло в сила решение на общ съд/.

Предвид изхода на делото, на ответника се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н. И. Е. от [населено място] срещу решение № Ж 29/2012г от 06.08.2012г на КЗЛД.

ОСЪЖДА Н. И. Е. да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 150лв.

Решението е постановено при участието на заинтересованата страна [фирма].

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

.....

